

Motion till riksdagen 2013/14:So641

av **Carina Ohlsson m.fl. (S)**

Långsiktig finansiering av idéburna organisationer såsom kvinnojourer

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om att utreda och följa upp om idéburna organisationer, såsom kvinnojourer, har långsiktiga och stabila förutsättningar i enlighet med överenskommelsen.

Motivering

I proposition 2009/10:55 En politik för det civila samhället, betonas vikten av att det civila samhället har goda långsiktiga och stabila förutsättningar för sin existens och verksamhet. Inom ramen för ett system för redovisning och uppföljning utifrån olika sakområden är det främst de många och skiftande systemen för bidrag till det civila samhällets organisationer som det är angeläget att förhålla sig till.

Bidragssystemen bör präglas av stabilitet för att det ska vara möjligt för ideella organisationer att planera, bedriva och utveckla sin verksamhet på ett långsiktigt sätt. Många av våra idéburna organisationer såsom kvinnojourer är idag beroende av projektbidrag från olika myndigheter och stiftelser. Stödet från kommunerna när det gäller insatser till våldsutsatta kvinnor, tjejer och barn varierar. Detta handlar om kvinnojourernas dubbla roller, bland annat att ha en fri röst som en idéburen organisation för att opinionsbilda mot mäns våld mot kvinnor och för att kvinnor och barn utsatta för våld ska få stöd och hjälp.

I den överenskommelse som regeringen, idéburna organisationer och Sveriges Kommuner och Landsting gjort och som sju demokratiska riksdagspartier ställt sig bakom klargörs det i en av de sex principerna om självständighet och oberoende: Idéburna organisationer och verksamheter formulerar sitt

Fel! Okänt namn på

uppdrag i samhället utifrån sin värdegrund och är självständiga såsom röstbärare också i sin samverkan med andra aktörer.

De idéburna organisationerna kan ha en kritiskt granskande roll som röstbärare och opinionsbildare. De ska kunna ha den rollen utan att riskera samverkan eller sitt ekonomiska stöd i förhållande till det offentliga.

När det gäller stöd och hjälp till kvinnor och barn utsatta för våld så skärptes socialtjänstlagen den 1 juli 2007 i syfte att tydliggöra kommunens ansvar för att ge stöd och hjälp till brottsoffer (5 kap. 11 § socialtjänstlagen). Ändringarna innebär att kommunen särskilt ska beakta att våldsutsatta kvinnor och barn som bevittnat våld kan vara i behov av stöd och hjälp.

Det har kommit ut allmänna råd, meddelandeblad och en handbok till hjälp för kommunerna, så de kan ge adekvat stöd och hjälp. Det är alltså kommunerna som har ansvaret och Socialstyrelsen är tillsynsmyndighet. Majoriteten av de skyddade boendena och också där kvinnorna får stödsamtal m.m. drivs av idéburna organisationer, s.k. kvinnojourer. Många kommuner brister i den långsiktiga finansieringen av kvinnojourerna och det är ofta som projektmedel från Socialstyrelsen, Arvsfonden m.m. kompletterar finansieringen trots att kommunerna bär ansvaret.

Det finns alltså en överenskommelse och lagstiftning på området, men det är tillämpningen som brister. Det är nu viktigt att följa upp och utreda om det verkligen är så att de idéburna organisationerna, såsom kvinnojourer, har långsiktiga och stabila förutsättningar.

Stockholm den 2 oktober 2013

Carina Ohlsson (S)

Carina Adolfsson Elgestam (S)

Eva-Lena Jansson (S)

Kerstin Haglö (S)

Lena Sommestad (S)

Monica Green (S)

Åsa Lindestam (S)

Carina Hägg (S)

Hillevi Larsson (S)

Kerstin Nilsson (S)

Marie Nordén (S)

Sara Karlsson (S)